

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 15.

Vydána dne 14. dubna 1950.

Cena Kčs 1.80.

O B S A H :

35. Zákon, kterým se stanoví státní rozpočet republiky Československé na rok 1950 (rozpočtový zákon).

35.**Zákon****ze dne 29. března 1950,**

kterým se stanoví státní rozpočet republiky
Československé na rok 1950
(rozpočtový zákon).

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Úvodní ustanovení.**§ 1.**

(1) Státní rozpočet, který jest přílohou*) tohoto zákona, tvoří:

a) skupina I. Rozpočet státní správy, jejíž výdaje se stanoví částkou 105.113,271.000 Kčs a příjmy jsou rozpočteny částkou 119.432,473.000 Kčs, takže vyplývá přebytek 14.319,202.000 Kčs;

b) skupina II. Rozpočet státních podniků s výsledným přebytkem 11.300,867.000 Kčs;

c) skupina III. Rozpočet státního dluhu se schodkem 5.253,706.000 Kčs;

d) skupina IV. Rozpočet Ústřední národní pojišťovny s přebytkem 7.061.000 Kčs;

e) skupina V. Státní příděl Fondu znárodněného hospodářství s nákladem 20.000,000.000 Kčs.

(2) Z přebytků a schodků (přídělu) skupin uvedených v odstavci 1 vyplývá přebytek státního rozpočtu 373,424.000 Kčs.

(3) Ve výdajích rozpočtů uvedených v odstavci 1 písm. a), b) a d) jsou obsaženy výdaje na investice, jež činí v rozpočtu státní správy 18.965,531.000 Kčs, v rozpočtu státních podniků 1.128,867.000 Kčs a v rozpočtu Ústřední národní pojišťovny 888.092.000 Kčs.

*) Otištěna v příloze Sbírky zákonů na straně 19.

Část první.**Ustanovení pro státní správu.****§ 2.**

Použití rozpočetních úvěrů
podle účelů.

Prostředků určených státním rozpočtem (nadále „úvěry“) smí být použito, pokud tento zákon nestanoví jinak (§§ 3, 5 a 6), jen do výše a k úhradě výdajů toho druhu, jak jsou uvedeny ve státním rozpočtu. Přitom smějí být uspokojovány jen nutné potřeby státní správy v nezbytném rozsahu a co nejúčelněji a nejehospodárněji. Pokud výše, výdajů spojených s některým opatřením byla stanovena zvláštním rozhodnutím, je k jejímu překročení třeba opatření souhlas činitelů, kteří stanovili původní výši těchto výdajů.

§ 3.**Přesuny úvěrů.**

(1) Má-li být kryta nutná potřeba a není-li pro ni buď vůbec žádná úhrada, nebo je-li pro ni jen nedostatečná úhrada v úvěru příslušné účtové skupiny nebo podskupiny a to, pokud jde o národní výbor v jeho rozpočtu, může být potřebná částka, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 6), uhrazena úsporami v úvěrech jiných účtových skupin nebo podskupin (přesun úvěrů, dále jen „přesun“).

(2) Přesuny jsou přípustny zásadně jen v rámci téže kapitoly.

(3) Rozpočty ústředního národního výboru a obvodních národních výborů hlavního města Prahy se posuzují při provádění přesunů jako jeden rozpočet.

(4) Úvěrů určených k úhradě potřeby na majetkové změny (účtové třídy 0, 1 a 2) nesmí

býti použito k úhradě nákladů (úctové třídy 3 a 4). Úvěrů rozpočtených na investiční majetek (úctová třída 0) nesmí býti použito ani k úhradě zvýšení výdajů rozpočtených na zásoby (úctová třída 1) a na finanční majetek (úctová třída 2).

(5) Úhrny úvěrů rozpočtených v jednotlivých kapitolách na ostatní náklady (úctová třída 4) mohou býti překročeny jen se souhlasem vlády.

(6) Vláda vydá nařízením podrobnější předpisy k provedení ustanovení předchozích odstavců, jimiž zejména

a) stanoví výjimky z ustanovení odstavce 2 pro rozpočty národních výborů,

b) upraví postup při požadování, schvalování a provádění přesunů,

c) stanoví, jak mají býti uskutečněné přesuny vedeny v patrnosti,

§ 4.

Přípustné překročení rozpočetních úvěrů.

(1) Úvěry určené státním rozpočtem mohou býti — kromě případů uvedených v § 3 — výjimečně překročeny, jsou-li vyšší výdaje vyrovnány příspěvky nebo příjmy, s nimiž se nepočítá ve státním rozpočtu, po případě vyššími příjmy než se ve státním rozpočtu počítalo, pokud uvedené příjmy, po případě příspěvky jsou s vyššími výdaji v přičinné souvislosti. Přitom jest postupovati obdobně jako u přesunů.

(2) U závodů, ústavů a jiných zařízení, které přes to, že neplní převážně úkoly správní, nejsou prohlášeny za podniky spravované podle zásad obchodního hospodaření (§ 1 zákona č. 404/1922 Sb., o úpravě hospodaření ve státních závodech, ústavech a zařízeních, jež převahou nemají plnit úkoly správní), mohou býti úvěry překročeny, pokud částky, o něž mají býti překročeny, jsou kryty vyššími příjmy z jejich činnosti než se v rozpočtu počítá. Přitom jest postupovati obdobně jako u přesunů.

§ 5.

Investice.

(1) Úvěrů na investice může býti použito jen na investice zařazené do prováděcích plánů na rok 1950 podle § 34 zákona č. 241/1948 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákon o pětiletém plánu), a to do výše částek stanovených těmito plány (nadále jen „prováděcí plány“), jakož i na nedoplatky za práce a dodávky splněné v době od osvobození do konce roku 1948.

(2) Změní-li se v rozpočetním roce podle příslušných předpisů prováděcí plány, učení orgán, který změnu prováděcího plánu provedl, opatření o úhradě podle ustanovení tohoto zákona, po případě dá k takovému opatření podnět.

§ 6.

Úhrada platů přemístěných zaměstnanců.

(1) Při dočasném přidělení nebo trvalém převedení zaměstnanců z jednoho odvětví státní správy do odvětví jiného mohou býti úvěry určené pro osobní náklady u odvětví, jemuž zaměstnanci byli přiděleni, překročeny, při čemž jest postupovati obdobně jako u přesunů. Částku potřebnou na tyto zaměstnance jest vázati ve státním rozpočtu tam, kde náklad na ně jest zařazen. Tato ustanovení platí přiměřeně při dočasném přidělení nebo trvalém převedení zaměstnanců od národního výboru k jinému orgánu státní správy a naopak, po případě při přemístění zaměstnanců mezi národními výbory navzájem, jakož i od úřadů (orgánů) na Slovensku k úřadům ústředním nebo k jiným úřadům (orgánům) v zemích českých a naopak.

(2) Úspor na úvěrech určených pro osobní náklady na zaměstnance, kteří byli dočasně přiděleni nebo trvale převedeni ze státní správy do státního podniku nebo kteří byli z jiných důvodů uvolněni, lze použiti pouze se souhlasem vlády.

§ 7.

Překročení úvěrů kapitol.

Výdaje, které nemohou býti uhrazeny některým ze způsobů uvedených v §§ 3, 4, 5 a 6, vyžadují předchozího souhlasu vlády a dodatečného souhlasu Národního shromáždění. Předchozího souhlasu vlády není třeba, jde-li o výdaje plynoucí ze zákona, jakož i v těch případech, jež stanoví vláda nařízením.

§ 8.

Zatěžování státních rozpočtů příštích let.

(1) K návrhům zákonů, zákonů Slovenské národní rady, vládních nařízení, nařízení ministrů a nařízení sboru pověřenců (pověřenců) je třeba připojiti výpočet výdajů spojených s jejich uskutečněním a návrh, jak mají býti uhrazeny. Není-li jejich úhrada zajištěna v mezích státního rozpočtu, je třeba navrhnouti nový zdroj příjmů. Obdobně jest postupovati u návrhů, jejichž provedení by způsobilo úbytek příjmů.

(2) Vláda stanoví nařízením, v kterých případech jest třeba předchozího souhlasu nadřízeného úřadu (orgánu) nebo ministerstva financí k opatřením, která časově přesahují schválený rozpočet a svými důsledky zatěžují nebo by mohla zatěžovati státní rozpočet v příštích letech.

§ 9.

Časová použitelnost úvěrů.

Pokud tento zákon nestanoví jinak, může býti použito úvěrů povolených rozpočtem jen do konce roku 1950 a jen k úhradě výdajů splatných do konce tohoto roku. K úhradě výdajů na práce a dodávky vykonané do 31. prosince 1950 může býti použito ještě do 15. února 1951 úvěrů na investice (účtová třída 0), na zásoby (účtová třída 1), na spotřebu materiálu (účtová skupina 33), na spotřebu energie (účtová skupina 34), na udržování investic a nájemné (účtová skupina 35) a na příspěvky na plánované investice (příslušné úvěry z účtové třídy 4).

Část druhá.

Ustanovení pro státní podniky.

§ 10.

(1) Státní podniky, pro které platí zákon č. 404/1922 Sb., hradí ze svých výnosů náklady, a pokud státním rozpočtem není stanoveno jinak, hradí z prostředků, získaných prováděním odpisů, též potřebu na investice.

(2) Pro státní podniky platí obdobně ustanovení § 2 věty druhé, § 3 odst. 4 a § 5.

Část třetí.

Ustanovení všeobecná.

§ 11.

Výkazy potřeby a výkazy o výsledcích hospodaření.

(1) Národní výbory a poukazovací úřady stavují a předkládají výkazy předpokládaných výdajů a příjmů, jakož i výkazy o výsledcích hospodaření za uplynulé období.

(2) Ustanovení předchozího odstavce platí obdobně pro státní podniky, pro Fond znárodněného hospodářství a pro další fondy, které určí ministerstvo financí.

(3) Ministerstvo financí

a) určí v dohodě se státním úřadem plánovacím způsob sestavování, předkládání a projednávání výkazů předpokládaných výdajů a

příjmů a upravuje výši předpokládaných výdajů uvedených ve výkazech podle předchozích odstavců nebo vydá směrnice pro orgány jím pověřené k provádění této úpravy;

b) určí v dohodě se státním úřadem plánovacím a nejvyšším účetním kontrolním úřadem způsob sestavování, předkládání a projednávání výkazů o výsledcích hospodaření.

(4) Ministerstvo financí postupuje při opatřeních podle odstavce 3, pokud jde o národní výbory, v dohodě s ministerstvem vnitra.

Část čtvrtá.

Ustanovení zmocňovací.

§ 12.

Úhrada nepředvídaných výdajů z vyššího výnosu veřejných příjmů.

Vláda se zmocňuje, aby použila vyššího výnosu veřejných příjmů k uskutečňování výdajů, jež vzniknou z nenadálých a nepředvídatelných úkolů. K těmto opatřením si vláda vyžádá dodatečný souhlas Národního shromáždění.

§ 13.

Použitelnost některých výnosů z roku 1949.

Ministr financí se zmocňuje, aby v roce 1950

a) v dohodě s ministrem zemědělství použil k obnově a zvelebení zemědělství výnosu srážek z výkupních cen zemědělských výrobků stanovených příslušnými předpisy v letech 1946 až 1949 u zemědělských závodů s výměrou půdy nad 20 ha, pokud ho nebylo použito do konce roku 1949, a ke snížení cen strojených hnojiv výnosu vyplývajícího z úpravy těchto cen;

b) v dohodě s ministrem výživy použil výnosu odčerpaných cenových rozdílů u surovin a výrobků původu rostlinného i živočišného, obhospodařovaných v oboru působnosti ministerstva výživy, v témže oboru, pokud jich nebylo použito do konce roku 1949.

§ 14.

Zeizování nemovitého národního majetku.

Vláda stanoví nařízením podmínky pro zeizování a zatěžování nemovitého národního majetku. O nemovitém národním majetku ve správě národních výborů, národních podniků a komunálních podniků platí ustanovení zvláštní.

§ 15.

Pokladniční opatření.

Ministr financí se zmocňuje, aby

a) k vyrovnání přechodných schodků, vyplývajících z časové neshody mezi příjmy a výdaji, opatřoval peněžité prostředky přechodnými zápůjčkami;

b) provedl úvěrové operace, potřebné k prodloužení, konverzi nebo zaplacení vnitřních nebo zahraničních státních dluhů, které jsou nebo se stanou splatnými v roce 1950, jakož i k uhrazení výdajů spojených s těmito úvěrovými operacemi;

c) vydal bezúročné a na viděnou splatné státní dluhopisy podle dohody ze dne 22. července 1944 o Mezinárodním měnovém fondu, vyhlášené pod č. 63/1946 Sb., a podle dohody ze dne 22. července 1944 o Mezinárodní bance pro obnovu a rozvoj, vyhlášené pod č. 69/1946 Sb.;

d) provedl úvěrové operace ke splnění závazků, jež vyplývají ze státních dluhopisů vydaných podle ustanovení písm. c) nebo podle obdobných zmocňovacích předpisů v letech minulých;

e) poskytoval během roku zálohy na úhradu schodků rozpočtů státních podniků a na příděl Fondu znárodněného hospodářství.

§ 16.

Přejímání záruk.

(1) Ministr financí se zmocňuje, aby — pokud není zvláštními předpisy stanoveno jinak — v roce 1950 přejímal státní záruky za zápůjčky poskytnuté ke splnění nevyhnutelných veřejných úkolů.

(2) Záruční listiny a záruční doložky, vydané podle zmocnění uvedeného v předchozím odstavci, jsou osvobozeny od poplatků.

(3) Ministr financí podá Národnímu shromáždění do 30. června 1951 zprávu o státních zárukách převzatých podle odstavce 1.

§ 17.

Úprava rozpočtů národních výborů.

Vláda provede úpravu rozpočtů národních výborů tak, aby jejich výše odpovídala výši stanovené státním rozpočtem.

§ 18.

Vázání úvěrů v rozpočtech národních výborů a odstranění nesrovnalostí v nich.

Ministerstvo vnitra učiní v dohodě s ministerstvem financí, příslušným ústředním úřadem a s nejvyšším účetním kontrolním úřadem opatření, jimiž budou v rozpočtech národních výborů

a) vázány jako trvalá úspora rozpočetní úvěry určené jednak na úkoly, jejichž plnění nepřísluší dotčenému národnímu výboru, jednak na úkoly, na jejichž plnění je rozpočtově pamtováno jinak;

b) odstraněny nesrovnalosti a nerovnoměrnosti mezi rozpočty národních výborů téhož stupně a stejných hospodářských předpokladů.

Část pátá.

Ustanovení závěrečná.

§ 19.

Vybírání dávek a poplatků místními národními výbory.

(1) Místní národní výbory jsou povinny zvést a vybírat všechny vhodné dávky a poplatky, a to, pokud jde o sazby vyjádřené v měnových jednotkách, nejvyššími sazbami uvedenými ve vzorných pravidlech ve znění předpisů je měnicích a doplňujících. Povinnost vybírat dávky v nejvyšších sazbách se nevztahuje na dávku ze psů.

(2) Rozhodnout o tom, které dávky a poplatky jsou vhodné, přísluší dohlédacímu národnímu výboru (úřadu). Jemu také přísluší posoudit přiměřenost sazeb dávek a poplatků, pokud nejsou vyjádřeny ve vzorných pravidlech měnovými jednotkami.

(3) Nevyhoví-li místní národní výbor povinnosti uložené mu v odstavci 1, a to ani ve lhůtě stanovené dohlédacím národním výborem (úřadem), učiní dohlédací národní výbor (úřad) opatření, kterým vybírání vhodných dávek a poplatků zavede a stanoví též jejich sazby. Rovněž stanoví jejich sazby, stanoví-li místní národní výbor sazby ve výši nepřiměřené. Z opatření dohlédacího národního výboru (úřadu) nelze se odvolat.

§ 20.

Zrušení zvláštního fondu určeného na opatření úředních budov státní finanční správy a nejvyššího účetního kontrolního úřadu.

(1) Zvláštní fond zřízený podle § 3 zákona č. 199/1928 Sb., o zřízení některých státních nemovitostí a opatření úhrady pro koupi nemovitostí a státní stavby, se zrušuje.

(2) Jméno zrušeného fondu se odvede do státní pokladny.

§ 21.

Zatímní vedení státního hospodaření v roce 1951.

(1) Vláda učiní vhodná opatření pro státní hospodaření v době od 1. ledna 1951 do vyhlášení rozpočtového zákona na rok 1951, nejdéle však do 31. března 1951, nebude-li rozpočtový zákon na uvedený rok vyhlášen do 31. prosince 1950.

(2) Učiní-li vláda opatření podle odstavce 1, mohou být po dobu jejich platnosti uskutečňovány jen výdaje na úkoly plynoucí ze zákona nebo založené na právních titulech, dále na úkoly, jejichž splnění vyžaduje nerušený chod státní správy nebo jejich podniků, a konečně výdaje, jichž neodkladně vyžaduje veřejný zájem.

(3) Investice mohou být po dobu platnosti opatření učiněných podle odstavce 1 uskutečňovány jen v rámci prováděcích plánů.

(4) Pokud z odstavců 1 a 2 nevyplývá jinak, postupuje se po dobu platnosti opatření učiněných podle odstavce 1 obdobně podle příslušných ustanovení tohoto zákona.

(5) Výdaje i příjmy za dobu zatímního vedení státního hospodaření jest po vyhlášení rozpočtového zákona na rok 1951 definitivně zúčtovat na jeho vrub, po případě v jeho prospěch.

§ 22.

Poměr k zákonu o finančním hospodaření národních výborů.

Tímto zákonem zůstávají nedotčena ustanovení § 19 odst. 1, §§ 20, 23 a 32 zákona č. 279/1949 Sb., o finančním hospodaření národních výborů.

§ 23.

Účinnost zákona.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1950; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

